

Ročník IV

ČASOPIS STUDENTŮ GYMNÁZIA ŽIDLOCHOVICE

Milí čtenáři,

tak se nám to přece jen podařilo! Tak jsme to přece jen stihli! Prosincový inTELEkt je na světě ještě před vánočními prázdninami. Možná se vám zdá, že to poněkud dramatizujeme, a určitě máte do značné míry pravdu. Ostatně nějaké sklouznutí do začátku dalšího měsíce (tak, jak se nám to v minulých měsících občas stalo) u prosincového čísla vůbec nepřipadá v úvahu, a to hned z několika důvodů.

Tím nejpádnějším je jeho obsah. Sami se hned po přečtení časopisu přesvědčíte o tom, že většinu článků bychom si na začátku ledna mohli strčit za klobouk. Toto číslo je totiž z velké části naladěno právě směrem k Vánocům. Najdete v něm pozvání na zítřejší besídku, ohlédnutí za předvánočními trhy nejen u nás na Moravě, ale i u sousedů na Slovensku a v Rakousku a další aktuality.

V listopadovém inTELEktu jsme vám tajemně a potutelně slibovali exkluzivní rozhovor se sportovní celebritou. Nuže, teď už se nemusíme tvářit vůbec spiklenecky. Na tradičním místě, tedy na dvoustraně 4 a 5, najdete rozhovor s olympijským vítězem ve střelbě na skeetu Davidem Kosteleckým, který pochází z Holasice stejně jako Roman Konečný z oktávy, jenž po šampionovi „pásl“ od začátku školního roku a jeho snaha byla nakonec korunována úspěchem.

Přejeme vám hezké chvíle s prosincovým inTELEktem, na jehož přípravu jsme měli pouhé dva týdny, a také pohodu o vánocích a hodně štěstí a zdraví do nového roku 2009!

VAŠE REDAKCE

ÓDĚS BEZ KLAUSE, TOPOLÁNEK BEZ VULGARIT... ACH JO, TO TAS BUDOU
VÁNOCÉ!

Vybráno z internetu

Upozornění pro všechny luštitelé křížovky

Z technických důvodů tentokrát nenajdete u křížovky na prostřední dvoustraně titulek a tradiční záhlaví s termínem, dokdy se má řešení tajenky odesílat. Nuže, pokud se vám podaří tajenku naší vánoční křížovky vyluštit a pokud chcete mít šanci vyhrát anglickou knížku, zasílejte svá řešení nejpozději do 20. ledna 2009 na mailovou adresu casopisintelekt@centrum.cz. REDAKCE

Rébusy pro bystré hlavy

Řešení z minulého čísla:

Půlnoc: Teď je 15.00 (3 hodiny po obědě).

Měsíce: Všechny.

Prvoci: Miska byla z poloviny plná v 11.59, když následující minutu (12.00) byla plná.

Nové hlavolamy:

* Kouzelný opasek tvaru obdélníka má tu vlastnost, že kdykoli si jeho majitel něco přeje, zmenší se délka opasku na $1/2$ a šířka na $1/3$. Po třech takovýchto přáních měl opasek obsah 4 cm^2 . Jaká byla jeho původní délka, když původní šířka byla 9 cm ?

* Co se vyskytuje jednou v každé minutě, dvakrát v každém momentě, ale ani jednou v roce?

* Kolikrát můžete odčítat číslo 2 od čísla 32?

Sudoku

Řešení z minulého čísla

Nové zadání

4	1	9	6	8	2	5	3	7				9			1	8	2	7	
7	2	3	5	1	9	4	6	8		5						3			
5	6	8	3	7	4	1	2	9			4	1		5				8	3
8	4	1	2	6	5	9	7	3			6	9		4					
3	9	7	1	4	8	2	5	6					9				8	2	4
6	5	2	9	3	7	8	4	1			2	8		7	5			6	
2	7	5	8	9	6	3	1	4						3	4				6
9	3	6	4	2	1	7	8	5			7			8				1	
1	8	4	7	5	3	6	9	2		9	1	6	5				4		8

ROMAN KONEČNÝ, VÍT ZAJÍC (oktáva)

Pozvání na vánoční besídku

Rok uběhl jako voda a vánoční besídka se opět stává první položkou na seznamu akcí, kterých se zúčastní celá škola. Ovšem je jasné, že besídka není pouze programem jednoho dopoledne. Někteří z vystupujících totiž už od listopadu pilně nacvičují svá čísla, své role, svoje texty nebo svoje melodie, takže ke všemu tomu v poslední době tak často skloňovanému „předvánočního shonu“ přibyla spousta povinností navíc.

Besídku sice organizují studenti studentům, avšak za vydatné pomoci pana ředitele a ochotných vyučujících, kteří stále častěji musí propouštět žáky z hodin, jednou na zkoušku sboru, jindy na ozvučení sokolovny a podobně. Prostřednictvím tohoto pozvání bych tedy zároveň chtěl již předem poděkovat za obětavost všem, kdo se na besídce jakkoliv podílejí. Byl by to jistě dlouhý seznam jmen, proto si dovoluji takovéto zobecnění, snad abych na nikoho omylem nezapomněl.

A nyní již k samotnému programu. Nebudou chybět již tradiční legrační scénky, tu a tam proložené muzikantskými výkony. Těšit se můžete zejména na humornou scénku sekundánů ze školního prostředí. Ani dramatický kroužek nezůstal pozadu a připravil pro nás hru se „záhadným“ názvem Popelka. Septimáni po loňském úspěchu s matematickými válkami změnili žánr z krvavého dramatu na zcela neškodnou zábavu pro ty nejmenší – jedná se o Kouzelnou školku po septimánsku.

Z hudebních čísel stojí určitě za zmínku vystoupení školního sboru, letos poprvé pod vedením pana profesora Štěpána Policera. Dokonce i primáni se rozhodli zahájit svoji první besídku pěkně zobra a vystoupí s písní Světové Vánoce, kterou s nimi secvil a zazpívá pan profesor Továrek. Ten letos nelenil a připravil si vystoupení hned dvě. Nemusím doufám připomínat, že oním druhým číslem jsou již tradiční kvintánské písničky po anglicku (kdo by mohl zapomenout na mother duck, one green bottle nebo na Skota v sukni). Tento rok poprvé se za námi navíc podívá i trio pravých amerických bluesmanů a v samotném závěru celé besídky se můžeme těšit na drsné, hlasité a nevánoční hard-rockové překvapení.

Snad Vás mé skromné pozvání nadchlo a doufám, že se na besídku těšíte především nejmenším stejně jako já.

PETR SOUDEK (*septima*)

Možná přijde i saxofon

A už je to zase tady. Jako každoročně naše škola pořádá vánoční besídku, kde studenti z jakýchkoli důvodů představují svá kabaretní vystoupení, krátké skeče, sborový i sólový zpěv a jiná zhlédnutí hodná čísla. Naše třída má povětšinou na starost materiální zabezpečení akce, jako je nošení židlí či ozvučení.

Já se letos zúčastním jednoho z hudebních čísel, a to hry dvou saxofonů a jedné kytary, čímž své třídě zajistím aktivní podíl na jedné třetině jednoho z vystoupení. To je také hlavním důvodem k tomu, abyste se, ačkoli se jedná o poslední den před prázdninami, vyvarovali tradičních náhlých onemocnění a rodinných důvodů.

Původní smělou myšlenkou našeho duchovního vůdce pana Petra Soudka, studenta septimy, byla improvizace. To je však sousto pro opravdové hudební kapacity a ne pro nás, tedy mne a druhého nadějněho saxofonistu Jakuba Béma z kvinty. Přesto jsme dali dohromady vcelku úderný projekt.

Saxofon se radí mezi dřevěné nástroje kvůli své podobnosti s klarinetem. Vynálezcem nástroje je Adolphe Sax; ten jej původně určil pro vojenskou dechovou hudbu. Dnes je však „saxík“ především symbolem jazzu, v němž se využívá zejména pro krátké a efektní vyhrávky či jako sólový nástroj schopně nahrazující lidský hlas.

Srdčně vás tedy všechny zvu na velký kulturní svátek, jenž je tak jako tak součástí vaší povinné školní docházky.

TOMÁŠ ZELÉNKA (*oktáva*)

Olympijský vítěz David Kostecký z Holasic exklusivně pro inTELEkt:

Byly to velké emoce

I když už jsou to už tři měsíce, co nad Pekingem vyhasl olympijský oheň, teprve nyní vám přinášíme rozhovor s olympijským vítězem v trapu (tj. ve sportovní střelbě na letící terč) Davidem Kosteckým. Přestože s Davidem pocházíme oba z Holasic, setkat se s ním mi nebylo dopřáno, protože už tady dlouho nebydlí, a když sem zavítá, tak jen na krátký skok, kvůli své pracovní vytíženosti. A aby vůbec mohl inTELEkt přinést tento rozhovor, musel jsem mu otázky poslat mailem.

- **Kdy a kde jste poprvé vystřelil z pušky. Trefil jste se už tehdy?**
„Poprvé jsem vystřelil v Holasicích na střelnici, ale nepamatuji si, jestli jsem trefil. Bylo mi asi dvanáct let. Jinak jsem od dětství střílel ze vzduchovky.“
- **Kdo vás přivedl ke sportovní střelbě?**
„K tomuto sportu mě přivedli rodiče. Dědeček byl vášnivý střelec, potom střílel můj starší bratr a nakonec jsem se přidal i já.“
- **Pamatujete si na své první vítězství? Kdy a kde to bylo?**
„Bohužel ani to si nepamatuji přesně, odhaduji ale, že mi mohlo být tak šestnáct let a bylo to někde na tuzemském závodě.“
- **Když jste zvítězil na olympiádě, svět obletěla fotografie, na které jste ležel na zádech v kaluži s obličejem v dlaních. Dá se vůbec nějak popsat to, co jste v tu chvíli prožíval?**
„Moc dobře se to popsat nedá, byly to velké emoce. Cesta až tam, na čínskou zem, byla dlouhá. Od patnácti let závodně střílím. Musel jsem od té doby překonat hodně překážek, a tak jsem cítil velkou satisfakci a ohromné štěstí. Vítězství na olympiádě je nepopsatelné a je to pro každého sportovce vrchol, a to jsem tam cítil.“
- **Jaké je to stát na nejvyšším stupínku jako olympijský vítěz, poslouchat národní hymnu a sledovat, jak stoupá vzhůru naše vlajka?**
„Opět i tam jsem vzpomínal na celou tu dobu, co střílím, a na lidi, co mi pomáhali, samozřejmě na rodinu - a měl jsem radost, že se na mě mohou dívat.“
- **Jak se vám líbilo přivítání, které pro vás přichystali doma v Holasicích? Čekali jste to, nebo to pro vás bylo překvapení?**
„Přivítání v Holasicích bylo velmi milé, vůbec jsem to nečekal. Byl to zážitek.“
- **Vaše maminka mi řekla, že jste si myslel, že si po olympiádě odpočnete, ale teď se vám to prý vůbec nedaří. Měl jste vůbec čas na nějaký větší odpočinek?**
„Můžu říct, že se celý ten kolotoč zastavil až v půlce listopadu a mám teď více času. Musím však řešit spoustu věcí, na které jsem čas neměl, takže mě stejně čeká shon až do konce roku.“
- **Startoval jste po olympiádě na nějakém závodě? Jak jste v něm dopadl?**
„Závodil jsem ještě ve finále Světového poháru, bylo to v Minsku a skončil jsem pátý.“

• **Kdy a kde budete mít nejbližší závod?**

„Bude to až v březnu na Kypru v rámci Evropského poháru.“

• **Jak často musí trénovat olympijský vítěz?**

„Dá se říct, že musím dělat něco každý den. Buď samotnou střelbu, anebo fyzickou přípravu.“

• **Co vám probíhá hlavou, když stojíte na střelnici a čekáte, než vyletí terč?**

„Je to různé, každý závod je jiný, každý terč je jiný, musím být ve střehu a vysoce koncentrovaný.“

• **Spolupracují všichni střelci s psychology, nebo vy jste výjimka?**

„U nás jsem spíš výjimka, ale v zahraničí má každý tým svého psychologa.“

• **Jelikož píšete pro školní časopis, chtěl bych se vás zeptat, jaký jste byl žák? Zlobil jste, nebo jste pozorně poslouchal výklad?**

„Myslím, že jsem byl docela pozorný žák, neměl jsem problémy. Později jsem musel mít dobré známky, aby mě pouštěli na závody, takže jsem se snažil.“

• **Ovlivnila nějak střelba vaše studium? Měl jste třeba individuální plán, nebo škola probíhala úplně normálně?**

„Na střední škole a dál na nástavbě jsem to zvládal normálně, ale z vysoké školy jsem odešel, protože jsem individuální plán nedostal. Dal jsem přednost střelbě. Bylo mi líto se střelbou skončit.“

• **Když jste byl v pubertě, co vás zajímalo víc? Střelba, nebo holky?**

„Zajímalo mě obojí, třebaže jsem na zábavu měl méně času. Už tenkrát jsem totiž hodně cestoval. Byl jsem normální kluk v pubertě a na závodech jsme si užili i spoustu legrace.“

• **Vynikáte i v jiných sportech?**

„Nedá se říct, že vynikám, ale od šesti let hraji tenis a hodně mě to baví. Je to i výborný doplněk ke střelbě.“

• **Kdybyste nebyl střelcem, čím byste chtěl být?**

„Určitě by to byl asi opět spor. Tenis nebo hokej.“

• **Čeho byste chtěl jako střelec ještě v životě dosáhnout?**

„Chtěl bych se pokusit vyhrát mistrovství světa a získat ještě nějakou medaili na olympijských hrách.“

Děkuji za rozhovor.

ROMAN KONEČNÝ (oktáva)

Na koho se usmálo štěstí?

Za správné vyřešení tajenky z listopadového čísla inTELEktu (VRATISLAV BLAŽEK, KRÁL NERAD HOVĚZÍ) vyhrává anglickou knížku Lenka Círhánová z tercie. REDAKCE

Upozorňujeme všechny čtenáře inTELEktu, že rozluštění soutěžní křížovky, veškeré příspěvky do časopisu, připomínky k jeho obsahu a náměty k jeho zlepšení nám mohou posílat na e-mailovou adresu casopisintelekt@centrum.cz. REDAKCE

Vánoce, Vánoce přicházejí!

Tuto nám všem známou písničku si zpívali majitelé obchodů už asi v říjnu. Prozradily to na ně bohaté vánoční výzdoby jejich prodejen. Asi jsem nebyla jediná, komu málem vypadly oči z důlků, když jsem vešla do zevnitř zasněžené Vaňkovky nebo navštívila pár brněnských ulic. Za výlohami se houपालy barevné baňky a z dálky na mě mávali sněhuláci. Jak na potvoru jsem si nemohla vzpomenout, jakéže datum vlastně je. Pro jistotu jsem raději vylovila mobil z kapsy a najela do kalendáře. Opravdu bylo 20. října. Trochu jsem se otřepala a pokračovala v cestě.

Vánoce mám moc ráda. Zastávám názor, že jsou nejkrásnějšími svátky v roce. Měli bychom jim ale udržet statut „svátků klidu a pokoje“. Posudte sami, daří se nám to? Rekla bych, že NE. Narážím tak na předvánoční máni. Vánoční shon, kterého, přiznávám, jsem součástí, začíná někdy uprostřed listopadu a končí na Štědrý den kolem poledních hodin. Už na podzim dárky obstarávají ti „zodpovědní“, kteří neradi nechávají všechno na poslední chvíli. Takoví vám na začátku prosince řeknou, že mají už „všechno“. Ale ti praví Češi (u nás Moraváci) zjišťují 18. prosince, že Vánoce už opravdu přicházejí. Díky nim mám sama co dělat, abych se dostala z brněnského podchodu.

Jak jsem se Vám již svěřila, Vánoce mám ráda. Ale jedna chyba mi na té vši kráse přece jen překáží. Santa Claus!!! Dělá se mi špatně, když jdu po „Masaryčce“ v Brně a vidím, jak se děti, které sotva chodí, vesele smějí při pohledu na tančícího Santu, který vydává zvuky připomínající známou větu „Merry Christmas!“. My máme přece Ježíška! Někdo může namítnout: „Nikdo ale neví, jak Ježíšek vlastně vypadá.“ Ale vždyť to je přece to nejkrásnější. Proč by musel být zobrazován Ježíšek? Máme tolik symbolů Vánoc, např. hvězdu, stromeček, baňku, vločku, zvoneček, andělíčka... Ježíšek je krásným tajemstvím, o kterém si mají přece ti nejmenší nechávat zdát. Ani nechci pomyslet na to, jak budou vypadat Vánoce, až ti, co se na ty červené chlupaté šašky tak krásně usmívají, vyrostou. Budu doufat, že Santa zas pěkně rychle odfrčí se svými paroháči z našich komínů na druhou stranu zeměkoule.

A recept na klidné Vánoce? Kdo chce mít Vánoce stále za svátky klidu a pokoje, ten si je tak udělá. Maminky by měly brát vánoční úklid a pečení cukroví jinak, než že je to jen zbytečná práce navíc. Aspoň jednou za rok je u Vás uklizeno. Co se týče cukroví, vždyť je to jen jednou za dvanáct měsíců. A na co máte děti... A ještě maličkost... Ježíšek nemusí přijet, Ježíšek chce přijet. Ale jen pokud jste byli hodní, vidíte, maminky!

PAVLA GERLINGEROVÁ (septima)

Vánoce přicházejí, stresujte se, přátelé!

Vánoční svátky se pomalu blíží a s jejich příchodem se otvírá i velká brána ke komerčním zvykům a věcem. Ježíška pomalu nahrazuje Santa Claus a voňavý punč, keramické věci a nejrůznější drobnůstky jsou nahrazovány vietnamskými tržnicemi se záclonami, ponožkami a oblečením. Děsí mě, jak se dříve tradiční trhy mění v cosi, co neumím pojmenovat.

„Vánoce mám nejradši, když jsme všichni spolu, to se nikdo nemračí, času máme horu,“ recitovala na školní besídce moje pětiletá sestra. Je to však přesně naopak. Vánoce jsem měla ráda, jenomže teď zjišťuji, a nejsem sama, že Vánoce jsou plné stresu, všichni jsou na sebe protivní, jelikož jsou nervózní, a čas není skoro žádný – a to ani na Štědrý den, protože se dodělávají poslední přípravy. Tak by to

ale být nemělo. Snažím se proto letos si Vánoce užít, a tak jsem se rozhodla navštívit vánoční trhy a načerpat trochu té vánoční atmosféry, která se mi zatím z blízkého okolí nedostává. Bohužel mi ani trhy vánoční atmosféry moc nedodaly.

Jako první jsem navštívila pod záštitou gymnázia Bratislavu, a tedy i bratislavské trhy. Musím říct, že ty mě nezklamaly, protože jako jediné z těch, co jsem viděla, měly opravdu všechno a spousta lidí si je chválila a líbily se jim. Bratislava byla celkově kouzelná, co se týče Vánoc. Všude čisto, žádné extrémně „kýčovitě“ ozdoby, a naopak tam měli krásně ozdobený stromeček a na trzích se prodávalo tradiční zboží od nejrůznějšího jídla a voňavého pití až po různé keramické, dřevěné drobnosti a perníky...

Pár dní nato jsem byla na brněnských trzích a ty mi vánoční atmosféru, kterou jsem načerpala na Slovensku, zase vzaly, jelikož jí samy měly málo. Na rovinu musím říct, že brněnské trhy jsou letos opravdu nic moc, a není to poprvé. Zmatené, neuspořádané, žádná pěkná hudba... a to, co tam prodávali, také nic moc. Sice pár tradičních věcí byste zde našli, ale musíte dlouho hledat. A stromeček? Jakoby ho vzali někde už pokácený, pošlapaný a zablácený, aby nemuseli káčet nový. Zkrátka, nic moc. Koště.

A jako správná reportérka z trhů bych měla navštívit do třetice všeho dobrého i třetí vánoční trhy, a tak jsem se vydala se zájezdem do Vídně. Ze čtyřiceti sedmi přihlášených nás však jelo pouze sedmnáct, a tak jsme si udělali výlet jen na začátek Rakouska, kousek za hranice, tam jsme si mohli projít obchody a malé náměstíčko, ale do Vídně jsme se vůbec nedostali. Na vídeňských trzích jsem však byla před třemi roky a hodně se mi líbily. Krásný stromeček, spousta pěkných tradičních věcí, nádherná výzdoba, ale moře, moře, moře lidí. Ano, musela jsem to napsat třikrát, protože opravdu tam bylo hodně lidí. Bylo mi patnáct a musela jsem se držet babičky za ruku jako čtyřletá holčička, jelikož jsme se prodíraly davem. Opravdu velkým davem. A jako rodilá Angličanka a Francouzka (myšleno s ironií) jsem se ztratit nemohla, protože bych se asi nedostala domů. I když většina byli spíše turisté, takže někdo by mě do Česka určitě svezl.

Doufám, že jsem svým krátkým poreferováním o trzích a Vánocích neodradila... A nakonec vám všem přeji krásné, sice příliš komerční vánoční svátky, hodně dárků (i když vzhledem k ekonomické krizi...), a samozřejmě šťastný nový rok a pátého ledna zase ve škole... *TEREZA NENTVICOVÁ (septima)*

Zachraňte Ježíška!

Pokud chceme zachovat krásu a originalitu tradičních českých Vánoc i pro další generace, zachraňme Ježíška! To je důvod vzniku tohoto projektu několika mladých

lidí, kteří nechtějí, aby se bytost Ježíška vytratila z našich myslí a domovů.

Autoři těchto stránek vyhlásili otevřenou válku tlustému americkému představiteli Vánoc, který se snaží vytlačit našeho nositele dárků a pohody z myslí českých lidí, a co hůř, i z myslí českých dětí!

K odmítnutí amerikanizace českých Vánoc můžete přispět podpisem petice za záchranu Ježíška a vytlačení Santy zpět, kam patří – do Ameriky. Přežili jsem Dědu Mráze, přežijeme i Santu Clause!

Tým Zachraňte Ježíška

(Přetištěno z internetu: www.zachranatejeziska.cz)

Nepíšeme do šuplíku (*Z vlastní literární tvorby*)

V předcházejícím čísle inTELEktu jsme na tomto místě zveřejnili první část akrostichů na téma ŠKOLA, které naši redaktori – oktávani a septimáni – tvořili v semináři z českého jazyka. Dnes vám předkládáme druhou polovinu z těch, které jsme vybrali jako nejpodarenější.

Škoda
Každého dne
Omamného
Lhaní
Autorů básní

ONDŘEJ NOVÁK (oktáva)

Šatna
Křída
Ořezávátko
Lavice
Aktovka

BLANKA JELÍNKOVÁ (oktáva)

Škaredý zjev učím se
Kantor Halfar věší se
Ostrava diví se
Labutinka kazí se
A já učím se

LENKA SKLENÁŘOVÁ (septima)

Škola je náš kamarád
Kamarádi, kamarádky, pojďte si hrát
Obklopuje srdce naše
Láska naše
Ale to je všechno kec...

PATRIK STUDENÝ (oktáva)

ŠKOLA!

Škola!

ŠKola!

ŠkOla!

ŠkoLa!

ŠkoLA volá!

JIŘÍ VRBAS (septima)

Báseň finanční podpory

TOMÁŠ ZELENKA (oktáva)

*tato báseň je básní finanční podpory
básní je vše co jí má být
a finanční podpory je všechno to
co je finanční podpory
její obsah je veskrze prostý
tím že seženu podporu na tuto báseň
dojde báseň naplnění
snad někdo využije myšlenky
a naplněním této básně
sám si namastí svou kapsu
naplní nějakou jinou báseň
nebo tu mou vůbec nenaplní
možná že se mi vysměje
tato báseň je básní finanční podpory*

Náš stát je ideální... Proč mám tedy otřes mozku?

Žijeme v ideálním státě. Každý je spokojený. Má plat, jaký mu náleží. Nemusí se tím tedy nijak zvlášť zabývat a plně se tak věnovat své rodině, kterou skvěle zabezpečí.

Každý má právo se vyjádřit a stát vřdycky lidem vyjde vstříc, samozřejmě že tohle není potřeba rozebírat, protože v našem státě nejsou věci, se kterými by byli lidé nespokojeni. Ale kdyby se nedej bože něco vyskytlo, v politice jsou lidé, které si sami volíme, takže žádný problém.

Jsme jeden národ, takže zločiny tu téměř neexistují, což je dobře, protože občané se tu cítí v bezpečí. Nemusí mít strach, že by se stali součástí autonehody, protože každý dodržuje předpisy tak, jak má. Policie tedy nemusí dávat pokuty a brát body a snažit se tak o absolutní bezpečnost. Vlastně nemusí řešit nic, kromě menších rvaček podnapilých lidí nebo drobnějších krádeží, které se tu ale moc nevyskytují.

Drogy tu nejsou. Naštěstí. Děti jsou v naprostém pořádku. Bez jakéhokoli ohrožení.

Jednotlivé sektory průmyslu a ekonomiky nestávkují. Mají dostatek peněz.

Rasismus tu téměř není a žádné demonstrace neprobíhají. Všechny cizí národnosti jsou jako rození Češi – pracují zde a chovají se řádně, protože si váží této země, a tudíž i samotní rodáci k nim mají úctu.

Školství je také na velmi dobré úrovni. Stát má vše pod kontrolou a to se mi líbí. Státní maturity jsou promyšlené několik let dopředu, než je žáci podstoupí, úroveň vysokých škol s humanitním oborem se naštěstí nesnižuje, jak se mohlo na první pohled zdát. Učitelé mají vysoké platy podle toho, jak si je zaslouží, takže žáci bohužel nemají den volna navíc, jelikož učitelé nestávkují.

Ekonomická krize nás nepostihla, takže ji nemusí odnášet zaměstnanci firem, které by mohly být touto krizí poznamenáni, a není třeba snižovat mzdy těmto zaměstnancům či snižovat jejich počty.

Úroveň zdravotnictví mě nemálo překvapuje. Vláda je v této oblasti velice striktní. Zdraví je totiž to nejdůležitější, a proto se na něj klade velký důraz. Poplatky u lékaře naštěstí platit nemusíme a léky máme také zadarmo, protože vláda jen luskne prstem a lékárny jsou zaplněné. Výzkum nestojí žádné peníze, takže lidé si nemusejí stěžovat na to, že za léčiva musí platit tolik peněz. Lékaři jsou také rozumní, nepředepisují důchodcům žádné zbytečné léky, jež by jim ležely doma prošlé a navěky nepoužitelné.

Bulvár zde nevychází. Všechno jsou jen pravdivé tiskoviny, které nám každý den přináší jednu dobrou zprávu za druhou.

Politici jsou jedna velká rodina. Díky nim je náš stát tak ideální. Je krásné pozorovat, jak Mirek Topolánek s Pavlem Běmem chodí na „pivko“ a jen tak klábosí, co je nového. Mají to však těžké. Oba chtěli vyhrát, ale přáli to i tomu druhému. Když byl nakonec zvolen Topolánek, Bém celý týden oslavoval. Stejně tak Topolánek s Paroubkem občas mají své dny a zajdou si popovídat o novinkách ve svých stranách. Nakonec si jen tak přítakávají a jejich názory si nijak výrazně neodporují. A například Džamila Stehlíková, tu mám obzvláště ráda! Radí rodičům, jak mají vychovávat své děti. Co by bez ní dělali! I když je pravda, že ještě tu nebyl případ, že by rodič své dítě týral, takže je to vlastně jedno.

A náš prezident! To je třída! Poctivý chlap! Nestranný, tak to má být. Nenadržuje ani straně ODS, ani ČSSD, i když byl vlastně sám zakladatelem první z nich.

... Mám ráda náš stát. Nad tím vším přemýšlím až teď. Sedím totiž v čekárně. Musím k doktorovi. Narazila jsem do sloupu. Mám menší otřes mozku. Odcházím z ordinace. Dostala jsem radu. Mám se na svět dívat s otevřenýma očima... Mám hlad. Koupila bych si jogurt a tvarohovou buchtu. Nezbyly mi však peníze. Utratila jsem je za prohlídku u lékaře... Asi budu hladem. . .

TÉREZA NĚNTVICOVÁ (septima)

Mohutný zvuk Big Bandu, aneb jak má vypadat show

Jak má vypadat show? Je to něco jako typ estrády? Každý má jinou představu. Každý si musí vytvořit svůj žebříček nejlepších. Každému se líbí něco jiného. Když říká každý, tak každý. Proto i já se snažím uspořádat si v hlavě myšlenky a hodnocení kvalit ostatních. Mám už asi vítěze, který vyhrál soutěž o nejlepší show.

Navštívila jsem vánoční benefiční koncert EPSON POPSTARS AND BIG-BAND. Celá akce se uskutečnila v Brně v Semilasse. První překvapení nastalo hned po příchodu. Všude stály „živé sochy“. Později už ale spíše zavazely, ale nápad to byl dobrý. Podruhé jsem byla překvapená, když jsem vešla do sálu. Drtivá většina míst byla již předem obsazena sponzory. Pro obvyčné návštěvníky nebyla k dispozici ani třetina všech míst. Všichni se však nakonec usadili. Show mohla začít.

Světla pohasla, aby mohl nastoupit Cool time band pod taktovkou Petra Kalouska. Do tmy vešly čtyři zpěvačky a zpívaly „a capella“ vánoční píseň. Najednou se však z ničeho nic do jejich libozvučného zpěvu vmísil beatbox. Nastala hádka mezi zpěvačkami a bandem. Vyhrál samozřejmě band. Přece jenom jich bylo víc. Zahrál znělku a už se na scénu hrnuli Erik Pardus a Zdeněk Junák, kteří celou show moderovali. Vtipem okouzlili snad každého. V první polovině koncertu se zpívaly světové hity, jako např. Summertime, My Way, Sexbomb apod. Druhou část zahájil hlavní host večera, seskupení All-X. Předvedli písně Pražákům, těm je tu hej a Bugatti step. Nechyběla ani krátká chvilka „poezie“ s Alanem Novotným, jedním z členů All-X. Po nich předala firma Epson šek sdružení Klokánek. Přítomna byla i Alena Antalová, kmotra Klokánku, která šek přebírala. Poté nám zpěváci zazpívali české a slovenské hity. Byly to např. Želva, Na kolena, Sestrička z Kramářov. Každá píseň byla něčím zvláštní. Zpěvačky neustále měnily image, aby nejen zpěvem ale i vzezřením ladily k písni. Dokonce i Cool time band několikrát změnil své kostýmy, přes klasickou černou, barokní paruky až k moderním dředům a pestrobarevným trikotům. K některým vystoupením přibyli i tanečníci, kteří doplňovali show propracovanými choreografiemi. Při písni Jezdím bez nehod se interpret písně snažil projet na kole mezi diváky. Muzikanti měli u některých písní nacvičené také pohyby. Jen škoda, že je nedělali všichni. Asi byli příliš unaveni.

No a o kom se tedy píše? O hvězdách z Městského divadla Brno a slovenské soutěže Elán je Elán. Byli zde Hana Holišová, Michaela Horká, Soňa Jányová, Kateřina Klečková, Vilo Csontos a Otto Kollmann. Jako hosté dále vystoupili Petr Brychta, Karel Škarka, Lukáš Vlček a All-X. Celá show trvala i s přestávkou celé 3 hodiny.

Co se týče osvětlení, tak nemám slov. Všechno skvěle padlo k typu písně. O lightdesign se postaral David Kachlír, hlavní osvětlovač Městského divadla Brno. Ozvučení bylo taky výborné. Hlasitost byla velice příjemná a vynikl každý detail v jednotlivých aranžích, s čímž se dnes už setkáme jen na málo kterých koncertech. Kompletní ozvučení obstarala firma ROSound.

Takže podle mě má show vypadat takto. Světla perfektní, zvuk perfektní, band perfektní, výkony zpěváků perfektní. Musím říct, že mě trochu zaskočilo, že písně byly méně jazzové, ale i přesto to byl skvělý zážitek. Velmi dobře jsem se bavila. Pokud budu mít ještě někdy možnost, tak určitě půjdu zase. A vy, pokud chcete zažít show, pojďte taky.

KRISTÝNA ČERMÁKOVÁ (septima)

Křížáci po letech opět táhnou do boje

Jméno Láda Křížek řekne něco bližšího spíše generaci mých rodičů. Není se čemu divit, největší slávu zažil na přelomu osmdesátých a devadesátých a to jsme já a moji vrstevníci ještě čůrali do plenek. Přesto když tu nedávno koncertoval se svojí domovskou kapelou Kreyson, byl to pro mě svátek.

Kariéru Kreysonů jsem neměla šanci zažít. Jejich první a nejslavnější album *Anděl* na útěku vyšlo ve stejném roce jako jsem se já narodila a poslední v roce 1995, kdy jsem jako pětileté děcko jen sotva měla ponětí o hudbě. K Láďově tvorbě jsem se dostala o pár let později přes své rodiče a dodnes stojím za názorem, že zpěvák s kvalitnějším hlasem se v našich končinách nevyskytuje. Stál u zrodu heavy metalu v Čechách a nejen Kreyson, ale i kapely Citron a Vitacit jsou dodnes nezapomenutelné. Jednu kapitolu své kariéry by však snad nejen Láďa raději vymazal, a sice vystupování po boku svého bratra pod názvem *Damiens*. S popovými sladáky a videoklipy v pořadech typu *Eso* se snížil hodně hluboko.

Právě kvůli *Damiens* a Láďovu dávnému prohlášení, že heavy metal už nikdy nechce dělat, jsem ani nedoufala, že bych snad někdy Kreyson mohla vidět naživo. Potěšilo mě, když měl Láďa před dvěma lety koncert poblíž. Sice jen akustický, ale aspoň něco. Co ale byla naprostá bomba, Kreyson ohlásili reunion. Holt zázraky se občas dějí.

Na koncert jsem šla s tím, že většinu publika budou tvořit čtyřicátníci, kteří přijdou víceméně z nostalgie. Pravda to byla tak napůl. Každopádně jsem měla možnost seznámit se s pár lidmi, kteří na rozdíl ode mě největší slávu Kreysonů zažili. Byl s nimi velmi příjemný pokec. Jediný rozdíl mezi námi byl totiž jen ten věkový a to bylo na tom to krásné.

Dvakrát do stejné řeky nevstoupíš, říká se. Láďa ten večer dokázal, že to jde. Pravda, už to asi není, co to bývalo. Dnes má pěkných pár kilo navíc, jeho vlasy mírně prořídly a po pódiu taky zrovna nelétá. Ovšem hlas, to je stále síla. O tom by mohla vyprávět kamarádka, která se během jeho vystoupení pokoušela usnout. Marně. Láďův ječák by probudil i mrtvého. Pro ni to byl zvuk nepříjemný, ale mým uším nesmírně lahodil. Byla jsem těsně pod pódiem, takže jsem si atmosféru užila nejvíc. Když jen tak s akustickou kytarou hráli píseň *Vzdálená* (jeden z těch „sladáků“, ovšem nádherných), nostalgie se z ostatních lidí přenesla i na mě. Opravdu krásný zážitek.

Ale abych jen nechválila, jedna věc mě tam přece jen doháněla k šílenství. Byly to trapné vtipy a průpovědky, kterými Láďa bohužel nešetřil. Chvilími mi svým stylem promluvy připomínal spíše Karla Gotta a to rozhodně není pozitivum. Navíc celou dobu jsem (co vím, tak nejen já) čekala na svoji nejoblíbenější písničku, ve své době hit, *Fade out*. Nezahráli ji. I když asi vím proč. Ta píseň je o stárnoucím člověku. Láďovi by se asi dobře nezpívala. Je to pochopitelné, dnes nemůže mít stejně energie jako před osmnácti lety. I tak věřím, že jeho návrat bude pro českou hudební scénu přínosem. Staré fanoušky neztratili a noví přibývají. Tady se pozná kvalitní hudba, protože jen ta je schopná překonat zub času.

Někteří lidé říkají, že Kreyson a jim podobní už dnes nemají co nabídnout. S ničím novým nepřicházejí, to je pravda. Ale velmi by mě zajímalo, jestli se za dvacet let budou scházet generace na koncertech interpretů podléhajících současným hudebním trendům. Upřímně, docela o tom pochybuji. No uvidíme za dvacet let...

DENISA DRATVOVÁ (septima)

Mik-Miku-Mik-Miku-Mikuláš

Mikuláš už nám sice nadílku přinesl, ale víte vůbec, proč chodí a kdo to je? Nemyslím teď toho vousatého pána z vedlejší ulice, který vám každý rok nosí cukroví, ale svatého Mikuláše, muže, díky kterému tato tradice vznikla.

Víte, kde všude se tato tradice dodržuje? Já jsem nad tím nedávno přemýšlela a napadlo mě, že nejsem jediná, koho by to mohlo zajímat.

Mikuláš žil pravděpodobně ve 3. století, narodil se ve městě Patras v Malé Asii. Byl to štědrý a spravedlivý muž, který se už jako velmi mladý stal biskupem. Vypráví se o něm hned několik legend. Asi neznámější je příběh, ve kterém dal Mikuláš třem chudým dívkám za okno pytlíky plné peněz. Původ čerta, který doprovází tohoto svatého, se přisuzuje legendě, ve které Mikuláš pomohl lodi, která se dostala do bouře. Poukázal na čerta, který seděl mezi zadrhnutými lany. A proč s nimi chodí i anděl? Protože když byl Mikuláš povolán k Bohu, přál si, aby pro něj andělé přiletěli. Tato trojice nám symbolizuje kontrasty mezi dobrem a zlem a mezi láskou a strachem.

A kde se tato tradice udržuje a jaké nosí Mikuláš jméno? Tak například v Rumunsku děti obdarovává Sfantul Nicolae, v Řecku Nikolaos, ve Slovinsku Miklavz, v Polsku Święty Mikołaj, na Maltě San Nikola, v Itálii San Nicola, v Belgii St. Nicholas, v Makedonii Sveti Nikola, v německy mluvící části Švýcarska je to Samichlaus a v Německu Sankt Nikolaus.

V některých zemích se tradice liší, například v Holandsku Mikuláše doprovází Černý Petr, v Německu zase Ruprecht společně s bílým koněm nebo oslem.

V současnosti je Mikuláš mimo jiné patronem dětí, sedláků, hasičů, rybářů, advokátů, lékárníků, soudců, ministrantů, pekařů a řezníků. *LENKA SKLENÁŘOVÁ (septima)*

Lužánky: ze slávy zbyly jen ruiny

Hokejová hala za Lužánkami byla chloubou města Brna. Časem se z ní stala už jen škaradá kaňka na tváři moravské metropole.

Hala zažila největší hokejovou slávu – jedenáct mistrovských titulů brněnských hokejistů a desetitisícové návštěvy. Do provozu byla uvedena roku 1947. Chátrat začala v devadesátých letech po privatizaci. Usadili se zde bezdomovci a vandalové a v hledišti dokonce byl „zaparkovaný“ vrak trabantu.

25. listopadu podepsáním smlouvy mezi městem a firmou Unistav začalo bourání hokejové haly. U podpisu smlouvy byl přítomen i majitel Komety Brno Libor Záborský. Na místě, ze kterého na vás dýchá historie, se teď zabydlela těžká technika. S její pomocí by padesátka dělníků měla zchátralý areál zlikvidovat asi za devadesát dní.

Nejdříve bylo zbouráno čelo budovy, poté nastoupily demoliční bagry s rameňy zakončenými nůžkami. Do konce roku by tak měly rozstříhat ocelovou konstrukci střechy. Ocel půjde do sběru, zatímco zbytky betonu se budou na místě recyklovat, aby mohly být použity na vyplnění jámy, která po demolici zůstane.

Už v únoru 2009 by na tomto místě mělo být postaveno nové mobilní kluziště pro veřejnost o rozměrech 50x60 metrů.

Tato investice vyjde město na 65 milionů korun. Veřejná soutěž příští rok rozhodne, co bude na místě bývalého sportovního stánku stát. Jedno se ví už dnes – nová hokejová hala to nebude. Hned vedle se totiž chystá rekonstrukce fotbalového stadionu. Pro nové sportoviště by za Lužánkami nestačila infrastruktura ani parkovací

místa. Nová víceúčelová hala by měla stát poblíž bohunického kampusu. Její stavba je však zatím v nedohlednu, a tak se brněnský hokejový klub bude muset spokojit jen s Rondem, které za dva roky čeká rekonstrukce. Ta významně omezí kapacitu hlediště a klub tak připraví o miliony.

EVA BURIANOVÁ (septima)

Co se stalo v listopadu a prosinci

28. listopadu – pátek: Čína popravila renomovaného biochemika Wo Wej-chana, který byl obviněn z údajné špionáže pro Tchaj-wan..

29. listopadu – sobota: Indické speciální síly ukončily v bombajském hotelu Tadžmahal po 60 hodinách operaci proti teroristům, kteří na 10 různých místech zabili nejméně 195 a zranili asi 320 osob. K útokům se přihlásila neznámá skupina Dekánští mudžáhidé, ale je pravděpodobné, že za akcí stojí sousední Pákistán, který dlouhodobě podporuje muslimské separatisty v Kašmíru.

30. listopadu – neděle: Raketoplán Endeavour přistál po úspěšném ukončení mise STS-126 u ISS na letecké základně Edwards v Kalifornii. Důvodem změny místa přistání bylo bouřlivé počasí na floridském Mysu Canaveral.

1. prosince – pondělí: Italské Benátky byly postiženy nejhorší povodní za posledních 20 let. Na vrcholu přílivu stoupla mořská hladina o 156 cm a zaplavila téměř všechny ulice, včetně slavného náměstí svatého Marka.

4. prosince – čtvrtek: Evropský soudní dvůr v Lucemburku odsoudil Českou republiku za nepřevedení společných pravidel EU o rovnosti mužů a žen v systémech sociálních zabezpečení pracovníků do české legislativy.

6. prosince – sobota: Zvolený prezident USA Barack Obama představil plán na vytvoření 2,5 milionu pracovních míst za pomoci největší investice do infrastruktury od 50. let 20. století, snížení spotřeby energie a modernizace škol.

8. prosince – pondělí: Evropská unie schválila první námořní vojenskou operaci ve své historii, jejímž cílem je bránit útokům pirátů u somálských břehů.

9. prosince – úterý: V Kosovu převzala Evropská unie od OSN správu mise EULEX a zahájila tak největší civilní operaci za svými hranicemi.

10. prosince – středa: Na stálém vzestupu je epidemie cholery v Zimbabwe. Přes tvrzení oficiálních míst, že situace je pod kontrolou, je doposud ze zdrojů Světové zdravotnické organizace hlášeno 775 obětí a přes 15 000 nakažených, jejich počet neustále roste.

11. prosince – čtvrtek: V Bruselu byl zahájen summit hlav členských států Evropské unie věnovaný zejména tzv. klimaticko-energetickému balíčku, plánu pomoci postiženým ekonomickou krizí a Lisabonské smlouvě.

12. prosince – pátek: Švýcarsko vstoupilo do schengenského prostoru a otevřelo své pozemní hraniční přechody se zeměmi EU, na letišťích kontroly zruší od 29. března 2009 .

13. prosince – sobota: V polské Poznani skončila konference OSN o změnách klimatu dohodou o výši adaptačního fondu, který má nejchudším státům pomoci zmírnit dopady globálního oteplování.

15. prosince – pondělí: V indonéské Jaktartě byla podepsána nová smlouva společenství ASEAN, která stanovuje podmínky pro volný pohyb zboží a pracovní síly v rámci sdružení a má posílit význam ASEAN v Asii i ve světě.

*Černohorský premiér Milo Djukanović v Paříži oznámil, že Černá Hora formálně požádala o přijetí do Evropské unie.

TOMÁŠ KERN (oktáva)

Přijďte se pobavit!

Filmové premiéry – leden 2009:

Od 2.1.:

Jak se zbavit přátel a zůstat úplně sám – komedie, VB - Scénář vznikl podle skutečných životních událostí jednoho novináře a kritika Tobyho Younga.

Od 5.1.:

Upír Nosferatu / Nosferatu - Fantom noci – horor, Záp.Německo/Francie 1979 – Remake klasiky z roku 1922.

Od 8.1.:

Výměna – mysteriózní/krimi, USA – Film od C.Eastwooda s Angelinou Jolie, odehrávající se v roce 1928.

Od 15.1.:

Yes man – komedie, USA – Jim Carrey v roli muže, který na vše odpovídá ano.

Der Baader Meinhof Komplex – drama, Německo – Film vypráví o Německu 70. let, sužovaném teroristickou organizací RAF.

Anténa – drama, Argentina – Pohádková alegorie o městě, kde vládne pan Televize.

Po přečtení spalte – komedie/drama, USA – Film bratří Coenů s Georgem Clooneyem a Johnem Malkovichem.

Farma zvířat – animovaný, VB 1954 – Filmové zpracování geniální alegorie George Orwella.

Něco z Alenky – animovaný/fantasy, ČR 1988 – Příběh Alenky zpracovaný geniálním Janem Švankmajerem.

Psycho – horor, USA 1960 – Jeden z nejznámějších a nejkvalitnějších hororů konečně v českých kinech.

Od 22.1.:

Valčík s Baširem – animovaný, Izrael – Netradiční dokument o nedávných dějinách Blízkého Východu.

Od 29.1.:

Zamilovaná zvířata – dokument, Francie – Nádherně zpracovaný dokument o milostných eposech zvířat.

Peklo s princeznou – pohádka, ČR – Pohádka s J. Mádlem v hlavní roli.

Nouzový východ – drama, USA/VB – Film s Kate Winslet a Leopardem DiCapriem o krizi manželského páru v 50. letech.

Hrdost a sláva – kriminální drama, USA – Edward Norton v roli policisty vyšetřujícího případ zkorumpovaných policistů.

GABRIELA CEEOVÁ (septima)

inTELEkt. Časopis studentů Gymnázia Židlochovice, Tyršova 400. Vychází měsíčně.
Grafická příprava: Ondřej Mahovský. Jazyková úprava textu: Antonín Továrek. Cena 4 Kč.